

KEMENESVIDÉK

KÖZGAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS HETILAP.

(KISCZELL ÉS VIDÉKE)

(KISCZELL ÉS VIDÉKE)

Helyi hírek:
Közzététel: 10 kor. Helyesírás: 10 kor.
Közvetítés: 10 kor. Helyesírás: 10 kor.
Közzététel: 10 kor. Helyesírás: 10 kor.

Legfrissebb hírek szerkesztő:
Mész Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Családok, Dömötör-utca, Családok és Helyesírás
Közzététel és szerkesztés: Helyesírás és Helyesírás

Keresztény nagy gyászok

Lelkem árdöppön a hosszú szándó.
Ott a lok szivósorogva a kesély
pó királyi város előtt, egy kopar
hajléban.

A lelked nap vérpáncs fátyba borít
egyet a véres süggült ravetti a
vörhenyes dombra a azon arra
a fészelen, melynél méltatlanabb művet
embernek nem emelt soha, mert a leg-
tiszteletesebb élet kioltására emelte.

E mai bitófa az... A golgothai
szőlő. Azon kellett kímúlnia annak, ki
a világot öklite szivere isteni szeretetével;
ott zarándokozni a halál annak, ki vi-
lágszolgát gyűjtött az ember lelkében,
az égbe láthatasson és megismerje
szívét.

szívét, melynek hármass alapja igaz isten-
szeret, testvéri szeretet és szabadság.

A golgothai szenvedés napjának ör-
mege. Oh, ha Jézus nagy alkotásnak tár-
tázt be volna fejzeve ér a hűvöt
nek csak ez az egy napja volt:
hideg, nagyon sötét volna nekem
a keresztény vallás.

Jó tudom, hogy az emberiség törté-
netének ez a legfontosabb napja. Az
örök igazság eszméit, szent igéit, melyeket

hirdetett, a napon példátlanul még halálá-
val János. Örök példátlanul mutatott nekünk,
hogy nemcsak önmagáért, hanem
igazságot kell tölteni a földön. Utána
eser meg eser vértanút látunk elvérezni
szándokon át, kik mind az ő nagy es-
zméit hálják, hanem, a kik égi gyö-
nyörével

Ki tagadná, hogy mind a kezdő, mind
a követő példája lélekemelő?
De van-e vírástól, van-e boldogi-
ta benne? Vagy megvigasztalható az a
leverő t. pasztalás, hogy az emberiség
fejődésének történetében a nagy és ment-
eremék hirdetői bitófa, vértanú, mag-
nyan vesznek el?

A Golgotha keresztjénél meg nem
állhatok anélkül, hogy az a szív remény-
tel, még el ne szobosson, a mi a
vedett Messias hivatalt sújtotta le.

Ki kell fordulnom ettől a zordon kép-
től, hogy telken a haromszáz nap hajnalát
kő

vásárnap hajnalának rémszörnyét látom és
megcsendül a magdala gyönyörűsége
Föltámadott az Úr!...

Magát az esetet magyarázhatja a tu-
domás, a hogy jónak látja és a hányfé-
leképp csak tanak neki engem az el-
nem szar és el nem tört; mert azt az
esetet a világtörténet logikája követeli és
az emberi fejlődés gényusa bizonyítja és
hirdeti fennszoval, hogy:

As Igo, az Eszme el nem vehetett,

annak fel kellett támadnia!
As lett volna képtelenség, ha fel ta-
madt volna.

Mert az örök igazságunk nem
még oly szűz, nem volt oly
nagy gondból, mely — ha egyszer valaki
kimondta és csak egy ember halála

hatott sokáig, elfogathatták, és
nem öltették.

As eszmét megölni nem lehet, az
koporomból kitor és eget kór. S
száz harcot kell is megvívni, végre
s diadalmasodik.

As a boldogító
kunk a hűvöt vásárnap.

Jogyan lehet sikert elérni

Siker eléréséhez erőre kell. Mit
tevéseztél alatt, annal csak siker
jövünk háttérbe, ha az emberek
meggyőződnek, hogy

vagy halott van, elcsúszott
jót azokban a sportokban, a melyekben
súrtat részt kell venni; a melyekben
tevéseztél miatt lesz az eredmény, az
akadályos abban, hogy egy helyen
dolgoz melletti kitartással; egy hamis
szert nincs szerencséje, mert minden
deklaráció, csak aszintat nem, a mi
volna; a negyedik egy vagyont
alk; az ötödik megalkalmas ugyan,
léte meg az adott viszonyokat; a hatodik

Arisztus

Írta: Szász
Lyukak a köpenyben.

Krisztus ismét a földön vándorolt. Senki
nem látta őt, mert éjszaka volt és mindenki aludt,
s a ki hűvének vallotta magát. Kopogott a temp-
on ajtóknál, de senki sem nyitotta ki neki. De
szóval a temetőben járt, szűz és mozdít tá-
nyúl a föld mélyén, mert a halottak hallása
szűz, mint az élőké. Ő azonban kiterjese-
ntie barát és mondta: Pihenjétek tovább halot-
tok, még nincs itt az ideje; a föltámadás napja
még nem következett el!

Most egy óriási város közelébe ért. Az első
árnyékból egy rémes alak lépett elő és
szóval pózban állta el előtte az utat.

Ki vagy te, a ki nem akarsz engedni, hogy
melyikj arra a helyre, a mely az anyám?
— kérde Krisztus.

En vagyok az, — hangzott a felelet —
a ki mellett állt a hegy magaslatán és neked a
világ minden birodalmát megígérte.

Krisztus szólt:
— Tölöd már nem kell félnem; legyőzte-
lek, mikor a keresztén meghaltam és a mit töl-
led kapni akartam, azt is megkaptam, mert ne-
kem megölték a világ összes birodalmát.

De a másik felelet:
— Krisztus, te tévedsz, nem a te szolgál
a világ minden birodalma.

Ekkor a Megváltó szemei szelíden
szólt:

— Ha... mel levstem vállamról
hízártam, be... volt... parítani az
földet.

A másik felelt:
— Még est a várost... tudod vele
karni, a mely itt... terül el

Krisztus nem felelt erre egy szót sem,
hanem kiterjesztette köpenyét és mintha az és
eser angyal jött volna segítségül és azok nyuj-
tották ki kezét, huzopották volna a köpenyt,
a mig valóban betakarta a várost. Ekkor mosoly-
gott és szólt:

— Ugy-e igazat beszéltem?
Ekkor mosolygott a másik és pokoli diadal-
lángolt szemében: Jer velem a szomszéd dombra.

— És a mikor ott álltak, kinyújtotta a kezét:
— Nézz oda, egy királyi lyukak vannak a
köpenyében, mert nagyon erősen szűstakák.
Még a várost sem takarja be.

Igy szólt és távozott.
Es Krisztus még sokáig nézte a várost fáj-
dalmas pillantással; látta hogyan emelkednek a
köpeny alól a színházak és csillagvizsgálók ku-
pói, a gyárak kényei és a templomok tor-
nyai és hogyan törnek ég felé.

Azután távozt ott arról a helyről és nem
hallotta senki, hogy azóta lennjárt volna a
földön.

... Azok előtt a menyek országában.

Es azon a napon fog történni, a melyet
ítéletnapjának nevezünk. A halottak föltámadnak
és tolonganak, hogy az ítéletet meghallgassák.
Es Krisztus azon a trónon fog ülni, a mit hívő
szívek milliói építettek neki és ajkáról hangzan

fognak a szavak: Jöjjetek... a Mik...
a menyek országát

Ekkor előre jönnek az...
mártírok és mondják: Itt vagyunk, Uram!

Es Krisztus kérdi: Micsoda érdemeitek
szólt

— Mi meghaltunk érted Uram! — szólt
a felelet.

Ó azonban szólt: A halál könnyebb, mint
az élet. Ti nem vagytok az előtt a menyek or-
szágában.

Asután jönni fognak a püspökök turka
közében és a papok fekete tálcában és szólnak:
— Itt vagyunk, Uram, add nekünk az első
helyet.

Es ismét szólt a legfőbb bíró: Micsoda ér-
demeket szerettek?

— Mi prédikáltunk a nevedben, Uram!
De el fogja őket utasítani az Úr: Mi ha-
szontalanabb, mint a prédikáció!

Asután jönnék a hatalmasok és a gazdagok
és szólnak: Minekünk jár az első hely.

— Milyen érdemeitek van?
— Tejesztettük szavakat és az ehézők
esreit jóllaktattuk és a diderőket felöltöztettük.

— Es magokat nem tejesztettétek el soha-
sem. El veletek, ostobák! Ti nem az első, hanem
az utolsók lesztek. Engedjétek hozzám azokat a
megvetett nőket, kik ott a sarokban busódnak
meg.

— Uram, te tévedsz — szólnak a jámbor
tulzók — azok megtevétek...
és nincsenek megeskette, gyermekeik voltak és
nincsenek ferjek.

— Halgassatok durva telkek! — szólt ha-

spit; a haladék későn vette észre, hogy ebből szarvett vagyon ebből véssz el a nyolcadika elhagyta a szerencsét, mert csak éjfélkor jött haza a kórházból; végre annak sem volt eszébe a sorsát, hogy a foglalkoztatás elvételétől kezdve el és elkötve fogott a munkához. Mindenek azt mondják, hogy nem kedves nekik a szerencse, folyvást várják a kedvező alkalmat, de nem akar jelentkezni. Ha mégis mutatkozik, nem tudják megragadni. Minden emberéletben vannak döntő pillanatok, amelyekben gyorsan eszmélgondolva kell cselekedni.

Az emberek természetadta tehetségeinek különfélésege korántsem akkora, mint azt különösen hiszik. A tehetség leginkább abban nyilvánul, hogyan értékesítjük tudásunkat és fel tudjuk-e használni a kínáló jó alkalmat. Egy spanyol közmondás szerint: "végre ért már akkor a vásár, mire a bolond elhatározta magát." A "most nem" utja a "soha" hasábot veszi. Az idő nagy órájának mutatója mindig a "most" jelzőt mutatja. S minő tanító-mesterünk nekünk a természet! A föld 500 millió mérföld hosszú körútját végzi a nélkül, hogy egy másodpercig vagy a másodpercre csak egy milliomod résznyi ideig veasztele. A mai művelődés nagyszámú feladatát az idő alapos kihasználásának köszönhetjük. Huszonegy óra alatt többet végtehetünk, mint nagyepánk huszonegy nap alatt végeztek. Ha akkor felkasszították a stafétát, mert néhány órát késett, mit kellene ma tenni azokkal, kik a még becsesebb időt pazarolják? Caesárnak az a halasztása, hogy elővássa a nekik átadott figyelmestető levelet, az életébe került, a mikor a fórum elé lépett.

A siker gyermeke azoknak a szülőknek, kiket szorgalomnak és pontoságnak neveznek. Minden óra mérhetetlen lehetőségeket rejt magában; de minden pillanat, a mely haszatalanul elillant, örökre elveszett. A mi érdemes arra, hogy megtegyük ma, az érdemes arra is, hogy helyesen és pontosan tegyük meg. A pontosság minden hivatást felmezt a mindennapi szaktól. Némely ember sikerét inkább pontoságának, mint tehetségének köszönheti. A mult széles országútját azok az áldozatok borítják, kik végre nem hajtott elhatározásuk és tervek miatt mentek tőlük.

Fajdalom, kevesen tudnak ellentánni a lustaságnak. Némelyek ebéd, mások vacsora után esznek hatalmasa. Az ágy nek ember-részére a legkedvesebb bator. Eltökeik, hogy korán kel-

nek és mégis tovább aludnak. Pedig csaknem valamennyi híres férfián korán, még hajnal előtt kel. Washington titkán egyszer tíz perccel később és annál megfogadták, hogy rosszul jár az órája. A cinikus erre azt válaszolta: "Vagy én veszt más órák; vagy én veszek más titkát." Néhány perc határos sokszor a sikerről.

Nem akarom mondani, hogy "az idő pénz", — az idő az élet! — A ki kis időt rabol el tőlem, az életnek egy részecskét rabolja el.

A siker titka ez: Légy becsületos; becsületosnak nem lehet sikere. A szorgalmas a világ. Nemcsak Istent, magadban is bíszál. Légy lelkiismeretes és há, meg a legcsékélyebb dologban is. Ne idegenkedjél attól, hogy a létra legalsócsónyabb fokánál kezdjél és légy pontos, és udvarias és előzékeny. Ha még hozzá takerős is vagy, úgy számíthat az, hogy sikerred lesz az életben.

Gondolatok.

Ha lelked néha kínos fájdalom marcangolja, ne sírj, ne panaszkodj, nyugodt külsővel csak mosolyt ajkadra.

Ha szenvedő szívvel végigjárta is már a Golgota, meg-nem-szenvedtél soke. Igoly a hol megtanultad rósnakkal átfonni keresztifádat.

Boldogok azok, kik feledni tudnak és a kik annyiszor szeretni is tudnak.

Tanuld megzabolálni vágyaid, tanulj könnyű szívvel lemondani.

Ha lehet, kissámitott, hideg észazel haladjunk tovább az élet keskeny útján, mert egy gondatlan lépéssel örökre elbukhatunk.

Szeress, a hogy azt szerető szívvel diktálja neked, de felelni is azt sohse felejtjed el.

Nem az a szegény, kinek nincs tömve erszénye, hanem a kinek nincs akarat, energiája, nincsen lelki élete.

A hol a sziv is, éss is ur akar lenni, ot rendszeren ingadozik a lépő.

A legnagyobb vásárt a lélekben az észnek a szivvel való sáfárkodása okozza.

Olyan szép most a világ s-olyan divatos a

ruhának. Vajjon ha megfordítanánk a — kívül tennek a belsőt: mutatna-e olyan sok csunya szerencsén?

Mohar Juhász

H I R E K

Szive dobanna meg a földi világnak,
Napsugár melege tündöklő le ránk;
Zöld pázsit borít majd erdőket,
Pattan a fa rügye, virágzik rózsafánk.
Téli halál után ebred a természet
S a mint feltámadott egykoron mi Urunk,
Minden azt hirdeti, virág paszirtadal:
— Nincs örökös mulás! Mi is feltámadunk!

Temetünk minden nap hideg halottakat,
Kibüli reményeket, letört virágokat,
Lelkünknek egekbe! porba hullt álmaid
S mindast, mit kedvesnek rajzolt,
Nincs talpalattnyi rög, nincs egy arannyi
Mely alatt nem pihen egy drága halottunk,
De azért csüggednünk, ember, még nem!
Nincs megsemmisülés! Egykor fel

Ime — hisz tudjátok — Golgothának
Bettentő kinok kőst keresztre feszíték
Az Isten egy fiát. Világot megváltó,
Régből származott, ragyogó szent
Mehalt. Am harmadnap a halált legyőzte,
Mikor megvirradt szent husvét vasárnapunk...
Az Ige, az Eszme mind új étra kélt,
Bár elmulunk mi is, újra feltámadunk!

Jézusnak szent teatén szegeket, dárdaival
Ütött a gyűlölet halálos, mely sebet.
Hajh, hányssor akarták megfojtani, Ősi
E sokat azei vedett, hős magyar nemzet!?
Mégis nemzotünk a bitófára húzni
— Mint őket Aradon — Ősi szabadságunk
S bár elesénk néha, mint ott Világosnál,
De a halálból is mindig feltámadunk!

Újbóli ránk törni kész a keresztre feszített
Júdásépnés, erőszak, küll-és beellenesség,
Hogy kivégessenek, kősrba zárjanak
Néplünk nagy ereje; magyar függetlenség!
Nem látjátok-e már? Szedett-vedett hadak
Klóre, hogy s miként osztokodnak rajtuk;
Mint Krisztus köpenyén a pogány szoldosok,
De mi meg nem halunk. Kéllünk, feltámadunk!

szusan az Ur — azok a szerencse mostoha gyermekei! Hitték a szerelem szavának és megcsalatlak, éhettek, hogy más jóllakják, rongyokban jártak, hogy mást felöltöztessenek, szegény, megvetés sújtotta őket és gyermekeiket mégis becsületos fűszeltek. Jöjjetek hozzám, ti elhagyottak és elbukottak, ti vagytok első a menyek országában.

A szeg.

A vas tovább tart, mint az ember élete, na nem eszi meg a rozsdás és a sötétség hatalmas nem szűnik meg mári-holnapra.

A Golgota. Ellenségeink gunyja és kacagása kísérte a dombra a fogoly Naszaretit, a kinek a szorgalmas kerek mar ácsolták a keresztet, a mely magára fogja venni azt a férfit, a ki me részlete korábban a kezében megisztítani a templomot és a ki azt merre kiáltani: Jaj nektek farizeusok és írástudok!

A hóhér türelmesen és egykedvűen várakozik. Jobbjában tartja a hatalmas kalapácsot, balke-sében pedig a négy nagy vaszöglet csörgető Ekkor Rabbi Manassé lép hozzá, a szandredin sötét férfinak legötétebbje. Ő volt az, a ki Pilátus előtt először elkiáltotta a Feszítad meg! et. Az ő kezében is egy szeg van, egyetlen egy, de vastag, éles és hegyes.

Ha akarok egy marék denárt, barátom — szó a hóhérnak — vedd akkor a jobb keze részére ott a szöget. Magam kovácsoltam Jöác him üllőjén, Joachimén, a ki fegyverkovács és a szeles utcán lakik.

A hóhér nem válaszol, de a pénzt zsebébe emeszti és egyik szöglet kicseréli az általánosan használtat a melyet Rabbi Manassé kovácsolt Jöác-

himnak, a fegyverkovácsnak üllőjén.

A vas tovább tart, mint az emberi élet. Rabbi Manassé szögéből ereklje lett, a melyet évszázadokon át tisztelben őrtettek. Astán jött egy kor, a mely az erekljéket nem szerette és szibáruolnak kötyvettyélte el. Így történt, hogy Babb Manassé szögéből olyan acélt kovácsoltak, a melylyel a köböl szikrát csaltak, hogy tüzet és világosságot adjon. Világosságot — de a sötétben még mindig annak a férfinak a lelke lakott, a ki a Feszítad meg! et kiáltotta és így ismét a hóhér kezébe került.

1600 február 17-ét írnek. A Campo di Fiorén Romában a kiváncsi tömeg autodaféhez gyűlelezkik. Egy nagy maglya áll a téren és a karóhos kötve mervezen és egyenesen áll egy férfi, a ki nem akarja visszavonni tanait pedig Krisztus helytartója kívánja. Ő az, a ki Londonban, Párisban és Wittenbergában volt, a ki Luther és Kopernikust dicőlti, Giordano Bruno, a költő, a tudós, az Egyetleneqy isten profétája.

Gondosan veszi kezébe a hóhér az acélt és a követ és tüzet csíhol az ősi gyűlölettel, amely a sötétség hatalmának szállítja.

Kis idő múlva magára lobbannak a lángok, a melyek egy új hit bátor profétáját fogják megemészteni.

A vas tovább tart, mint az ember élete. Ma már nincs szűkregünk kőre és acétra, hogy világosságot gyújtsunk. De a római hóhér acéja került ahol tolat készítették helyőle.

De Rabbi Manassé szelleme, ki egykor a fegyverkovácsnak üllőjén

utjátok és olyan emberek kezébe kerülnek, kik valamilyen rend vagy osztály élén hivalkodnak és a tollak elbocsátást irnak mindazoknak a férfiaknak, a kik valamilyen állásban vannak és szabad véleményt nyilvánítanak. Ezek a tollak elterjednek az egész világon és sohsem pusztulnak el.

Ez a jeruzsálemi Rabbi Manassé földje és az a sötétség hatalma.

Küzdeni! Küzdeni! Jönni fog egy nap, s mikor a sötétség hatalma megtörik.

Hallgat a lant . . .

Hallgat a lant évek óta,
Nagyon megkopott a hurja.
Vészek jöttek és viharok,
Széjjel szakadtak a hurok.

Nagy viharok és szélvénsek
Tiszitják meg a rék eget,
Tiszta égen felútt a nap
S termékeny sugarakat ad.

Felhangollak újra lantom
S szeráf dalodát hallnom
Magasatos less és isteni.
Sziveket fogsz rezesíteni.

Nimeth

000 0000000000000000

Քննչական

Գրքի համարը՝

Հանգիստ, Երևան, 1999 թ.

« 1999 թ. 12 ամիսի 15 օրը »

Քննչական կոմիտեի կողմից ստանալիք

Քննչական կոմիտեի կողմից ստանալիք

Լեզուներ

Բ-Բ.

